IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

tione mulieris mentum eē dicebat frīs eā filiā
referens. & eo qd ꝓpter hoc signum aduentū suū
ñ fuisse quorū arbitraret nec eē sua culpa nulli
egritudine pdicabat & debere regē habere fidu
ciā de salute partūq; se manere apud eū dice
bat. Abimelech autē & tram ei distribuit & pe
cunias. construerūtq; inter se ut sine dolo cō
uersarent. faciendū ad quendā puteū fēdus.
quē bersabee uocant qd fēdus putei poterit di
ci. Sic enī actēn apuncialib nominat. Post non
multū ū tempis natus ē filius abraha de sara.
sicē fuerat ei adō pdictū. quē nominauit ysaac
qd significat risum. Nam eo qd sara risert di
cente dō qd pareret nec iam psenectute spera
re partū. idō filiū ita uocat. Hec itaq; annos tūc
agebat. xc. abraha ū centū. Natus ē g utroq; si
ne spe quē repente pdies octo circūcidert
& exillo pīnde dies mos ē iudeorū circūcisioēs
efficere. Arabes aū pannos. xiii. cum eo qd ismahel qui
gentē eorū instituit filiū abrahe de ancilla
pore fuerat circūcisus. de quo certissime omne
tempus exponā. Sara natū de ancilla agar pmtū
diligebat ismahel. nichil in eo fauoris imminu
ens. quē utq; quasi ꝓprū filiū & principatus
nutriebat heredē. Ysaac autē filio pcreato ñ dig
nabat eū cū ismahel nutrire cū senior esset cūq;
posset oprimere patre moriente. Suadebat g
abrahe ut eū in alia regionē cū matre trāsmit
teret. Iste ū in cio quidē sua ñ apposuit uolun
tatē ad ea quē sara fieri festinabat crudeli
mis arbitratus. paruulū filiū cū muliere & neces
sarius indigentis abicere. Postea ū cū dō placuis
set ad ea quē sara pcipiebat consentiens matri
tradidit ismahelē qui ñ dum ase poterat guber
nari. & aqua in utre & panē ferentē iussit abi
re quo tuneris necessitas imparet. Dum g abe
unt necessaria deficerent erat in malis. cū esset
aqua difficilis. & exponens puerū sub arbore q
dam anima pnabentē ne ea psente deficeret p
cul abscessit. Ad quā uenens duum angelis dixit
ei adesse fontē & monuit ut puideret & puerū
recrearet dicens grandia eē ei conferenda de pu
eri sospitate. Illa ū confidens de pmissionib & stu
dens alere puerū. adhibendo curā. declinauit
erumnas. Cū ū puer aduriles puenisset ętatem.
uxor ei coniuncta ē egypcia genere unde erat
ipsa erat antiquitus oriunda. De qua filii ismahe
li nati sunt. xii. cum. nabaioth. darus. abdeelus. mar
sam. masmarus. idumas. masinisus. quodam. the
masius. iechurus. naphiesius. cadomas. Isti namq;
omnē tram abeuiate ad mare rubrū posita. usq;
tenuerūt nabatheā nominantes. puniceā. Sunt aū
isti qui gentē arabicā sedīn tribū abeis uocant &
ꝓpter uirtutē eorū. & ꝓpter abraha dignitatē. Ysaac aū
filiū suū abraha diligebat cū eēt unigenitus eiq; a
dō pmunere in senectute concessius. Puocat enī ad
fauorē amorēq; suū. potius ipse puer parentes. eo qa
omī uirtutū studuerit & parentū haberet solici
tudinē & affectū circa dī religionē. Abraha autē
cū felicitatē suā filio legitimo relicturus eēt mor
te uicinus. hoc dī uolumate pmeruit qui tempta
re uolens religionē eius. apparuit ei. cuncta quē
pstitisset dinumerans. & quomō hostiū melior fu
isset effectus. & ysaac filiū habuisset. eundē filiū ei
sacra immolatione sibi pcepit offerri in monte
nomine morim eleuatū. arabie collocatū. sic enī
apparituā religionē si & iam salute filii ponere
ret. qua dō placeret. Abraha autē in nullo iustū
eē decernens ñ obedire dō. s; cunctos ei ministra
re debere tamquā eius pudentia uiuant omis qb;
ipse ē ꝓpici celans coniugē dī pceptū. & quā ipse
habuisset de nece filii uolumatē. S; neq; seruo
cuiquā hoc palam faciens. ne forte dō parere
phibere sumens ysaac cū duobus seruis. & quē
erant ad sacrificiū necessaria imponens asino.
ibat ad montē. & duob; quidē dieb; tertio cū eo
seruis fecerūt. Tertia ū cū iam circa locū montis
essent relinquens in campo reliquos qui cū eo
erat cū solo filio uenit ad montē in quo templū
rex dauid postea collocauit. Portabant aū secū
sacrificio necessaria. pter uictima. Ysaac ū cū
psentē felicitatē eius studio pcepisset cū qnq; & xx.
esset annorū altare constructo. uti rogabat qd eēt
sacrificaturus pater cū uictima deesset. Ille autē di
cebat dīn ad pbendū hoc idoneū. qui eā quē fī
habundanter hominib condonauit & ea quē fī
abbis quē in senectutis cēfideret possent auferri.
datūrū g & illi uictima. si ꝓpici ad sacrificiū suū
dignaretur accedere. Dum g altare fuisset ēstructū.
& ligna sup imposita. & omia ꝓparata. dicit ad filiū.
O puer quē in numeris uotis ado optaui m ēferri.
& dū puenisses adulta. nichil ē qd paluīto